Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P Nr. 225 Miercuri 26 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CONGRESUL DELA COPENHAGA

După trei ani dela ultima întâlnire în Congres, conducerea Alianţei Cooperatiste Internaţionale s'a hotărît să convoace organizaţiile afiliate pentru zilele de 24—27 Septembrie la Copenhaga, în cel de-al 18-lea Congres.

Prefacerile produse în spiritul şi viaţa popoarelor din Răsăritul Europei şi din Asia, dela război încoace, pe de o parte, frământările sociale şi simptomele de criză economică din ţările dominate de capitalism, pe de altă parte, ridică în faţa cooperaţiei — pe plan naţional şi internaţional — probleme de o importanţă capitală, care cer orientări noi în politica Alianţei Cooperatiste Internaţionale. De aci şi interesul viu ce deşteaptă în rândurile sutelor de milioane de cooperatori din lumea întreagă deschiderea congresului dela Copenhaga, care urmează să oglindească în ordinea de zi a lucrărilor lui toate problemele noi, apărute pe orizontul vieţii cooperatiste. Reprezentanţii autorizaţi ai cooperaţiei sovietice au atras la timp atenţia organelor de conducere ale Alianţei Cooperatiste Internaţionale (A.C.I.) asupra acestor probleme, cum şi asupra noilor orientări ce se impuneau încă de mult în poziţia Alianţei. In faţa simptomelor crizei economice din ţările capitaliste, care atrage după sine scăderea producţiei, închiderea fabricilor, creşterea şomajului, foametei şi mizeriei masselor celor ce muncesc, cooperaţia nu putea rămânea, fireşte, cu braţele încrucişate, închistată în vechile ei concepţii şi sisteme de lucru. Ea era ţinută să ia poziţie de luptă în faţa ameninţărilor crizei, punând în mişcare toată autoritatea şi toate mijloacele de care dispunea pentru apărarea drepturilor economice şi sociale ale celor ce muncesc, pentru intensificarea luptei împotriva trusturilor şi monopolurilor exploatatoare.

Printr'un proect de rezoluţie prezentat în 1950 de Uniunea centrală a cooperativelor de consum din U.R.S.S. în sesiunea dela Helsinki a Comitetului central al Alianţei, s'a cerut acestui Comitet să recunoască responsabilitatea şi sarcina pe care A. C. I. le are în faţa masselor largi de cooperatori în ce priveşte lupta activă a cooperaţiei pentru apărarea drepturilor economice şi sociale ale oamenilor muncii din ţările ameninţate de criză. Practic, cuprinsul acestei rezoluţii trebuia să fie tradus în fapt de către Comitetul central al Alianţei prin chemarea la luptă a tuturor organizaţiilor cooperatiste din aceste ţări, ca împreună cu sindicatele profesionale şi celelalte organizaţiuni democratice, să asigure desvoltarea liberă a cooperaţiei şi întărirea poziţiilor ei în lupta pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale celor ce muncesc.

Dominat de social-democraţii de dreapta, care formează majoritatea reacţionară în Comitetul A.C.I., acesta a respins proectul de rezoluţie propus de delegaţia sovietică, lăsând astfel fără apărare soarta milioanelor de oameni ai muncii şi făcând să abdice însăşi Alianţa Cooperatistă Internaţională dela una din misiunile ei cele mai fireşti. Procedând astfel, Comitetul central al Alianţei a încălcat însăşi hotărîrea Congresului al XVII-lea din 1948, care aprobase acordul de colaborare între A.C.I. şi Federaţia Sindicală Mondială în ce priveşte apărarea drepturilor sociale şi economice ale celor ce muncesc.

Dar devierile dela linia justă de conduită a Comitetului central al A.C.I. nu se opresc aci. Tot el a sabotat executarea hotărîrii celui de-al XVII-lea Congres din 1948 prin care se adoptase rezoluţia propusă şi susţinută de delegaţia cooperaţiei sovietice privitoare la apărarea păcii, nedându-i nici o urmare practică. Acelaş comitet a respins rezoluţia Uniunii centrale a cooperativelor de consum din U.R.S.S. propusă în ultima sesiune a Comitetului central, care cerea acestuia să aprobe hotărîrile celui de-al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii şi cele privitoare la semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri.

Prin conduita lor, social-democraţii de dreapta din Comitetul central al Alianţei au dovedit o atitudine duşmănoasă faţă de interesele milioanelor de cooperatori şi oameni ai muncii din lumea întreagă, demascându-se ca unelte servile ale aţâţătorilor la război americani şi britanici.

Dar atitudinea reacţionară a elementului majoritar din Comitetul Alianţei a mers şi mai departe. Ca să-şi păstreze poziţia dominantă în Comitetul central, social-democraţii de dreapta au recurs la tot felul de manevre şi abuzuri, respingând înscrierea de noi membri în Alianţă şi neacceptând schimbarea calităţii de membri individuali în membri colectivi ai

Haralamb Ionescu

(Continuare în pag. 4-a)

ÎN ÎNTÂMPINAREA ZILEI FORŢELOR ARMATE ALE R.P.R.

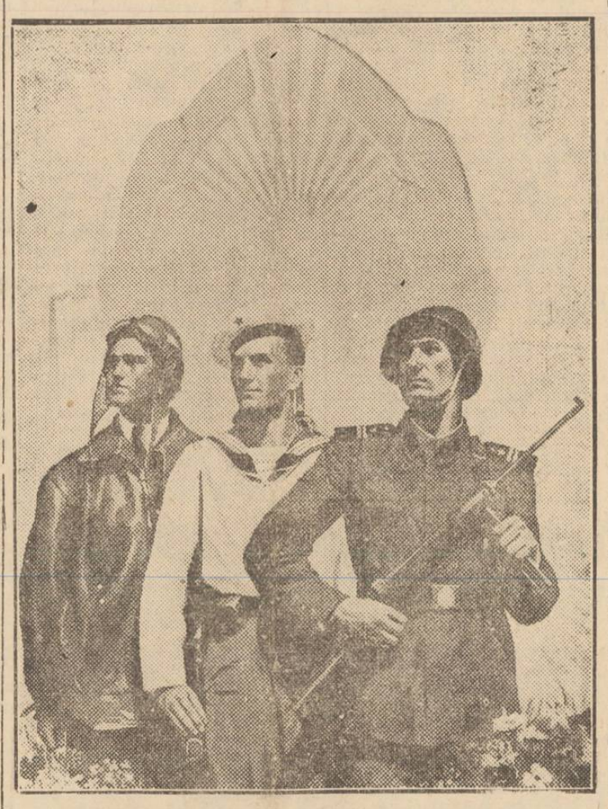

Afişul pentru Ziua Forţelor Armate ale R. P. R.

ATACURI CRIMINALE ORGANIZATE LA FRONTIERA ROMÂNO-IUGOSLAVĂ DE GUVERNUL FASCIST DELA BELGRAD

AGERPRES, 25. — *Infeudat cu totul politicii agresive a puterilor imperialiste, guvernul fascist dela Belgrad continuă să organizeze şi să săvârşească, prin organele sale de frontieră, atacuri banditeşti împotriva teritoriului Republicii Populare Române şi a ostaşilor români de pază la frontieră.*

In ultimul timp, clica titoistă, la ordinul stăpânilor săi americani, pe lângă că a înmulţit numărul cazurilor de violare a spaţiului teritorial, aerian şi fluvial al Republicii Populare Române, a trecut şi la atacuri criminale împotriva organelor grăniceresti ale R. P. R., atacuri care au culminat prin uciderea unor ostaşi români de pază la frontiera româno-iugoslavă.

La numai patru zile dela agresiunea criminală dela borna 128/1 — căreia i-a căzut victimă fruntaşul Rusu Avram Vasile, ucis la postul său, în observator, de gloanţele trase de soldaţi iugoslavi — în ziua de 9 Septembrie 1951, la ora 15.30, grănicerii iugoslavi au comis un nou asasinat deschizând focul asupra observatorului român situat în sectorul Jimbolia, pe şoseaua Jimbolia, borna nr. 94, rănind grav pe soldatul fruntaş Călin Ioan, care se afla în observator.

Grănicerii iugoslavi au tras deasemenea asupra altui ostaş român, pe când cobora din observator pentru a chema medicul în ajutorul tovarăşului său rănit, urmărindu-l cu focuri de armă în timp ce se deplasa dela observator.

Fruntaşul Călin Ioan a încetat din viaţă.

Aceste omoruri sălbatice sunt urmarea unui şir întreg de acte provocatoare şi agresive organizate şi săvârşite de guvernul dela Belgrad, prin organele sale grăniceresti, la frontiera româno-iugoslavă.

Tot mai frecvente sunt cazurile când grănicerii iugoslavi trag, cu scopul de a ucide, asupra observatoarelor depe teritoriul R. P. R. şi asupra grănicerilor români care păzesc frontiera. Dăm mai jos câteva din aceste cazuri petrecute în ultima lună:

In ziua de 26 August 1951, la ora 14, dela pichetul iugoslav Biserica Albă s'au tras două focuri de armă asupra ostaşilor graniceri români ce se aflau la circa 300 m. de frontieră în dreptul satului Câmpia, regiunea Severin. Cartuşele au fost trase printre bornele nr. 109 şi 111.

In ziua de 30 August 1951, la ora 21.30, din comuna Modoş, Iugoslavia, s'au tras asupra teritoriului Republicii Populare Române două cartuşe trasoare,

(Continuare în pag. 2-a)

Deschiderea expoziţiei „Aspecte din lupta poporului chinez pentru pace şi fericire"

Marţi la amiază a avut loc, în sala din b-dul 6 Martie nr. 25, vernisajul expoziţiei „Aspecte din lupta poporului chinez pentru pace şi fericire", organizată de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, cu prilejul împlinirii a doi ani dela proclamarea Republicii Populare Chineze, sărbătoarea naţională a poporului chinez.

Au luat parte: acad. Mihail Sadoveanu, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Sorin Toma, Avram Bunaciu, Gh. Stoica, Ghizela Vass, Valter Roman, Stelian Niţulescu, Mihail Macavei, Maria Barbu, Dionisie Ionescu, şi alţii.

Au fost de faţă: I. A. Korolev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice, S. S. Spandarian, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, Van Iu Pin, ambasadorul R.P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. Polone, Dobri Terpeşev, ambasadorul R. P. Bulgaria, K. Hobdari, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, Vilmos Band, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare, I. Vochomurka, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. Cehoslovace, Kurt Streich, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Germane, şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Deasemeni au luat parte reprezentanţi ai organizaţiilor de massă şi ai vieţii culturale şi artistice.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de Mihail Macavei, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, care a subliniat că această expoziţie constituie un nou şi fericit prilej pentru oamenii muncii din ţara noastră de a cunoaşte şi mai bine unele aspecte din lupta poporului chinez pentru pace şi bunăstare.

In continuare, vorbitorul a arătat că victoria repurtată asupra clicii gomindaniste, în urma condiţiilor favorabile create prin înfrângerea fascismului de către glorioasa Armată Sovietică, a dat posibilităţi marelui popor chinez să-şi ia soarta în propriile sale mâini.

Marile succese obţinute de poporul chinez în toate domeniile de activitate nu ar fi fost posibile fără lupta neînfricată a celor mai buni fii ai poporului muncitor chinez, care sub conducerea Partidului Comunist şi a lui Mao-Te Dun au dus şi duc o luptă necruţătoare pentru transformarea Chinei dintr'o ţară înapoiată într'o ţară înaintată.

Un factor de deosebită importanţă în obţinerea acestor succese îl constitue ajutorul permanent şi multilateral dat de marea Uniune Sovietică poporului chinez în munca pentru reconstrucţia ţării. De aceea, dragostea şi recunoştinţa poporului chinez pentru Uniunea Sovietică şi marele Stalin sunt nemărginite.

Vorbitorul a subliniat mai departe succesele mereu crescânde obţinute de poporul chinez în industrie, agricultură şi pe tărâm cultural.

Nespus de mare este ura imperialiştilor americani faţă de aceste succese, a spus vorbitorul. In dorinţa de a readuce vechile timpuri de jaf, imperialiştii americani au trecut la agresiune făţişă în Coreea, îndreptându-şi toată furia împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze şi a ţărilor de democraţie populară. Crezând că popoarele au uitat ororile războiului trecut, ei vor să deslănţuie un nou măcel mondial. Mârşava diplomaţie a Wall Street-ului care, prin petece de hârtie, de teiul tratatului încheiat recent cu Japonia, încearcă să abată oamenii dela drumul ei firesc, nu va servi la nimic, căci popoarele sunt hotărîte cu fermitate să apere pacea. Sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi a lui Mao-Te Dun, poporul chinez, care va sărbători peste câteva zile împlinirea a doi ani dela proclamarea Republicii sale Populare, s'a alăturat cu trup şi suflet forţelor păcii. El este un factor activ în marele lagăr al păcii şi democraţiei, în fruntea căruia se află măreaţa Uniune Sovietică şi marele stegar al luptei pentru pace, Iosif Vissarionovici Stalin.

Cu prilejul deschiderii acestei Expoziţii — a spus în încheiere Mihail Macavei — oamenii muncii din ţara noastră se bucură din toată inima văzând realizările poporului muncitor din Republica Populară Chineză şi-i urează noi şi noi succese în lupta pentru izbânda cauzei noastre comune: apărarea celui mai de preţ bun al omenirii, pacea.

A vorbit apoi Van Iu Pin, ambasadorul R. P. Chineze, care a arătat că această expoziţie oglindeşte aspecte din lupta poporului chinez pentru apărarea păcii şi pentru construirea vieţii sale noi şi constituie încă o contribuţie la continua întărire a prieteniei şi colaborării dintre poporul chinez şi poporul român.

După ce a exprimat mulţumiri Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea pentru organizarea şi pregătirea acestei expoziţii, Van Iu Pin a arătat că fotografiile expuse prezintă lupta poporului chinez împotriva agresorilor imperialişti americani, pen-

(Continuare în pag. 4-a)

Vizitarea expoziţiei

TANCHIŞTII NOŞTRI

Din depărtări prinde să răzbată zgomot; parc'ar fi huruituri de motoare. In curând, de după colţul pădurii, pe drumul ce vine dinspre cazarmă, se iscă praf mult, o dâră groasă de praf ce înaintează spre sat. Huruiturile cresc tot mai mult.

Curând, de după cotitura drumului apar câteva tancuri ce umplu drumul de praf şi huruit de motoare. Pe uluci, pe pălimari şi'n duzi se caţără copiii, să vadă mai bine maşinile acelea mari de fier care merg cu foc ca moara din capul satului.

La ferestre apar codanele cu obrajii roşii ca muşcatele şi garoafele din ghivecele învelite în foiţă colorată şi încinse cu panglici de mătase. Cu ochi mari, luminoşi, iscodesc tancurile ca să zărească pe flăcăii zdraveni care le mână. Dar tancurile-s căpăcite pe dearândul. Cum nu s'or sufoca săracii pe zăpuşeala asta?! Şi ce mai flăcăi îs cătanele! Că doar îi văd adesea, mai ales duminicile, când merg în oraş.

Din fundul şurii, Grigore, flăcăul cu mustăcioară abia mijită, se sprijină în furcă şi priveşte la tancurile ce trec. Inciudat, îi vine parcă să svârle furca în şira de paie: Uf! Că nu trece odată şi vremea asta! Ca melcul merge. De i-ar veni şi lui odată rândul să meargă'n cătănie, şi, cu siguranţă, la tancuri va cere să-l dea. Faine maşini! Şi-apoi, drăcoaicele de codane ce chicotesc prin ferestre, şi'n dosul perdelelor. Ehei, atunci să-l vadă ele pe Grigore! S'or uita şi la el cum se uită acum la ostaşii cu tancurile; l-or sorbi din ochi! Chiar aşa!

Şi'n nor de praf şi huruit zarea a înghiţit tancurile acolo sus, spre dealul unde merg în fiecare dimineaţă.

Preţ de câteva ceasuri tancurile s'au tot dus, când în vale, când pieptiş, în deal, oprindu-se şi iar pornind, îndreptându-şi ţevile tunurilor lucinde în soare când într'o parte când într'alta, făcând exerciţii de luptă. In drumul lor au mers cu grijă ferind brazdele adânci trase pe pământurile proaspăt desmiriştite. Tanchiştii apără şi îngrijesc cu drag culturile, bunurile poporului.

Intr'un târziu, mânate de mâini dibace, maşinile de oţel s'au aliniat ca pe sfoară în vale, lângă crâng, şi din ele au sărit sprinteni, într'o clipă, tanchiştii. S'au adunat fiecare în faţa maşinilor şi raportează comandantului că şi-au îndeplinit misiunea.

Pe feţele arse de soare sudoarea şiroeşte din plin. Exerciţiul a fost dintre cele mai grele. El a cerut tanchiştilor mult efort cu mintea şi trupul. Arşiţa soarelui a'ncins blindajul şi'n tanc căldura a fost copleşitoare. Dar nici oboseala şi nici căldura de cuptor nu i-au putut clinti pe tanchişti. Cu ochi ageri, cu mâinile încleştate pe leviere, atenţi la fiecare comandă, ei şi-au condus cu iscusinţă tancurile. Au fost numai muşchi şi nervi.

Iată-i după exerciţiu. Cu toată munca nimeni nu pare obosit. Dimpotrivă, sunt mai dârzi, chipurile lor sunt luminoase şi zâmbitoare. In firea lor, în îmbrăcămintea lor, se oglindeşte limpede grija Partidului, a Guvernului, a întregului popor muncitor care-şi îngrijeşte cu drag fiii ce-i apără munca paşnică de poftele nesăţioase ale duşmanului.

Repaos. Fiecare-i liber să se odihnească, să fumeze, să stea la sfat. Dar primul gând al tanchiştilor se'ndreaptă cu drag spre maşinile de luptă. Deşi s'a dat timp pentru asta mai înainte, tanchiştii mai revizuiesc odată curăţenia pe dinăuntrul sau dinafara tancului. Motoarele au fost controlate cu atenţie, şi praful de pe tancuri sau pământul de pe şenile au fost bine curăţate. Din buna întreţinere a tancurilor ostaşii au făcut prilej de cinste şi întrecere. Deaceea sclipesc tancurile în soare, deaceea sunt înconjurate de privirile calde şi drăgăstoase ale tanchiştilor.

Grupuri, grupuri, în jurul comandanţilor, tanchiştii s'au aşezat la umbra pomilor şi şi-au aprins ţigări. Soldatul Vasile Neagu nu şi-a aprins ţigară; nu fumează. Aşa că şi-a scos pachetelul cu raţia de bomboane şi a început să ronţăie cu poftă bomboanele dulci şi cu iz de flori de tei.

Pe pieptul comandantului străluceşte insigna de pandur alături de o înaltă decoraţie sovietică. Comandantul subunităţii a dat piept cu fasciştii şi i-a învins. Adesea, în repaos, la rugămintea ostaşilor, el povesteşte din lupte. Atunci, ochii plini de căldură, de dragoste pentru tanchiştii pe care-i instruieşte, pe care-i socoteşte copiii lui, se afundă departe, în zare, să-şi aducă bine aminte cum a căzut ca un erou pandurul locotenent Turturică sau caporalul Vlad Ion.

— Ni-i drag comandantul, ca un părinte, spun adesea ostaşii despre ofiţerul lor. El este un viteaz s'a bătut cu duşmanul. Priceput ca el ne face. E om bun, să-l pui la rană.

Locotenent major
Mircea I. Costea

(Continuare în pag. 4-a)

DORINŢA OROLOGIULUI

Unele ceasornice publice funcţionează în mod defectuos.

— Sunteţi buni să-mi spuneţi şi mie ora exactă?...

de ROSS

SĂPTĂMÂNA MUZICII ROMÂNEŞTI

Manifestările din ziua de Marţi

In cadrul manifestărilor din „Săptămâna Muzicii Româneşti" Marţi dimineaţa a avut loc la Ateneul R. P. R. cel de al doilea concert de muzică de cameră.

Programul a cuprins lucrări de Constantin Dimitrescu, Gheorghe Ştefănescu, Andreescu-Skeletti, Tiberiu Bredicean, Tudor Ciortea, Nina Cassian, Dragoş Alexandrescu, Virgil Gheorghiu, George Enacovici şi Ion Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat.

Seara, a fost prezentat în sala Operei de Stat baletul „Harap Alb" de Alfred Mendelsohn, Maestru Emerit al Artei din R. P. R., după basmul lui Ion Creangă, cu libretul de Alexandru Jar.

Spectacolul a fost susţinut de soliştii şi corpul de balet al Operei de Stat din Bucureşti sub conducerea muzicală a lui Alfred Mendelsohn. Coregrafia şi direcţia de scenă: Oleg Danovschi. Decorurile au fost semnate de Kiriakof şi Rubinger.

Lucrările juriului internaţional pentru concursul de cântece

Marţi după amiază juriul internaţional pentru concursul de cântece „Să cântăm pacea şi prietenia între popoare", s'a întrunit la Uniunea Compozitorilor în cea de a patra şedinţă.

Juriul a audiat şi a luat în discuţie lucrările care au fost trimise pe bandă de magnetofon de compozitorii care participă la concurs, din U.R.S.S. şi din ţările de democraţie populară.

Reprezentanţii artei muzicale sovietice la festivităţi

Vladimir Grigorievici Zaharov

Vladimir Zaharov, artist al poporului al U.R.S.S., de două ori laureat al Premiului Stalin, conducătorul artistic al corului popular rus „Piatniţki", s'a născut în anul 1901, într'o familie de funcţionari dintr'o mină din Donbass. La vârsta de 19 ani a absolvit liceul din Taganrog, 7 ani mai târziu a primit diploma de absolvire a conservatorului de stat, la clasa de compoziţie.

In anul 1929, tânărul şi înzestratul compozitor, care compusese încă pe atunci o serie de lucrări, soseşte la Moscova. In primitoarea şi minunata capitală a Uniunii Sovietice el face cunoştinţă cu fruntaşi ai artei muzicale sovietice şi se consacră în întregime creaţiei muzicale, compunând noi lucrări. El se ocupă totodată şi cu activitatea pedagogică şi continuă să-şi ridice calificarea.

O puternică influenţă asupra desvoltării şi închegării talentului lui Zaharov, a avut compozitorul Ippolitov-Ivanov, unul dintre cei mai mari compozitori sovietici. Mai bine de un an şi jumătate, Ippolitov-Ivanov l-a ajutat nemijlocit pe V. Zaharov în desvoltarea sa creatoare, în ridicarea măestriei compozitorului.

Din anul 1931, Vladimir Zaharov conduce corul popular rus „Piatniţki"; pe vremea aceea, corul era alcătuit din 18 persoane. Astăzi corul „Piatniţki" numără 240 de persoane.

In 1942, Vladimir Zaharov a fost distins prima oară cu Premiul Stalin, pe care l-a primit pentru cântecele noi, scrise special pentru corul „Piatniţki". Pentru cântecele „Odă lui Stalin", „Cântec de slavă", „Ceţuri", „Cântec despre Katiuşa", V. Zaharov a fost distins în 1946 pentru a doua oară cu Premiul Stalin.

Condus de V. Zaharov, corul popular rus „Piatniţki" şi-a cucerit o largă popularitate în rândurile poporului sovietic. Acest cor este iubit deopotrivă la Moscova, ca şi la Leningrad, la Kiev ca şi în Siberia. El este ascultat cu deosebit interes de milioanele de oameni sovietici la radio şi pe plăci de patefon.

Corul „Piatniţki" a fost ascultat în repetate rânduri de către tovarăşul Stalin, de către conducătorii Partidului Bolşevic şi al Statului Sovietic.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, purtat de poporul sovietic, asemeni tuturor oamenilor sovietici, Vladimir Zaharov, împreună cu minunatul său cor, şi-a pus toate aptitudinile sale în slujba frontului, în slujba înfrângerii duşmanului. In timpul războiului, corul „Piatniţki" a deservit unităţi ale Armatei Sovietice, a dat spectacole în centrele industriale ale U.R.S.S., — în Ural, Siberia, în regiunile Volgei, în Asia Centrală.

Corul popular rus „Piatniţki", în fruntea căruia se află Zaharov şi Kazmin, este popular nu

(Continuare în pag. 2-a)

Printre cultivatorii de bumbac de pe meleagurile Teleormanului

De câteva zile, plaiurile întinse ale Teleormanului cunosc o animaţie neobişnuită. Ruginiul toamnei care în alte dăţi cuprindea în întregime fertila câmpie dunăreană, a rămas în acest an pătat de întinse pâlcuri verzi. Când te apropii de ele, vezi că verdele e presărat cu o prundiş de pete albe, scânteetoare chiar, în bătaia soarelui. Îţi face impresia că ai în faţă rămăşiţele unei întinderi de zăpadă prin care au răzbătut cu îndrăzneală culorile primăverii.

La marginea acestor covoare, poposesc în fiece dimineaţă nenumărate camioane din care coboară mulţime de oameni. In timp ce se încolonează, ca pentru a porni la un drum lung, fiecare din ei îşi leagă în faţă câte un şorţ. Apoi grupurile acestea se despart împrăştiindu-se pe câmpul verde.

Desigur, veţi întreba, cine sunt şi ce caută aceşti oameni? Cea mai mare parte dintre ei o formează elevii şcolilor din regiune şi chiar din Bucureşti care au venit aici pentru a ajuta la strângerea bumbacului, prima recoltă a cincinalului. Mulţi dintre ei nu numai că n'au mai culeş niciodată, dar poate nici n'au văzut până acum cum arată această plantă. Cu toate acestea, ascultând de îndrumări ei reuşesc să se descurce destul de bine şi să contribuie în mod efectiv la strângerea la timp şi în bune condiţiuni a acestei mari bogăţii.

Fiecare culegător merge pe un rând de pe care trebue să culeagă bumbacul până la capăt. Rândul acesta reprezintă norma lui şi el se străduieşte s'o depăşească.

Iată-l de pildă pe micuţul Morlogeanu Ion. El este elev la şcoala elementară din comuna Pielea, raionul Alexandria. Împreună cu colegii săi de şcoală, a cules în ziua aceea bumbac pe tarlaua Gospodăriei Agricole de Stat „Filimon Sârbu" din comuna Vităneşti. In timp ce o parte din elevi aşteptau să se cântărească bumbacul cules de ei, Morlogeanu a venit strigând bucuros profesoarei Valentina Tonu:

— Eu am depăşit norma şi am mai ajutat pe doi băieţi ca să ajungă la capătul rândului.

Spre amiază, şirurile culegătorilor plecate într'o ordine perfectă, încep să se distanţeze. Cei mai harnici şi mai îndemânateci se apropie mai degrabă de capăt.

Pe câmp, din loc în loc, asemenea unor munţi de zăpadă, încep să apară movile albe, care cresc mereu. Mulţi dintre elevii şi pionierii care au contribuit la formarea lor, au rămas acum mici faţă de ele. Şi aşa, fir cu fir, se adună bumbacul atât de necesar industriei noastre. Din puful acesta alb şi mătăsos se vor face pânză, stofă şi atâtea alte produse care vor contribui la îndestularea traiului celor ce muncesc.

CU ANI IN URMA...

Desigur că mulţi dintre cititori ştiu că cultura bumbacului în regiunea Teleorman şi în general în regiunile dunărene nu-i un lucru nou. Intr'adevăr aşa e. Să facem însă o mică incursiune în trecut şi să vedem cum se cultiva bumbacul în România, ţară „eminamente agricolă" şi pe ce întinderi.

Prima dată se zice că s'ar fi cultivat bumbac prin 1868, pe o moşie

Mircea Manea

(Continuare în pag. 2-a)